
תפלת שחרית-Tefila 101

סמיכת גאולה לתפלה-Lesson 52

Source 1

מסכת ברכות פרק ב' משנה ד'-האומנין קורין בראש האילן או בראש הנדבך מה שאינן רשאים לעשות כן בתפלה.

Translation: Workers may recite Kriyas Shema while standing within the branches of the trees in which they are working or at the top of a pile of stones which they are not permitted to do when reciting Shemona Esrei.

Source 2

מסכת ברכות פרק ה' משנה א'-אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת ומתפללים כדי שיכונו את לבם למקום.

Translation: One should not stand up to say Shemona Esrei except in a reverent frame of mind. The early pious men used to wait an hour before praying in order that they might concentrate their thoughts upon their Father in Heaven.

Source 3

ירושלמי ברכות דף י' עמ' ב'-תני אמר רבי יודה מעשה שהייתי מהלך בדרך אחרי רבי אלעזר בן עזריה ואחרי רבי עקיבה והיו עסוקים במצות והגיע עונת קרית שמע והייתי סבור שמא נתיאשו מקרית שמע וקריתי ושניתי ואחר כך התחילו הם וכבר היתה החמה על ראשי ההרים.

Translation: We learned : R. Yuda told of the following incident. I was once travelling with R. Elazar son of Azarya and R. Akiva when they became involved in performing a Mitzvah. The time to recite Kriyas Shema arrived and I was sure that they had given up on being able to recite Kriyas Shema before its deadline. So I proceeded to recite Kriyas Shema and then engaged in Torah study. They then recited Kriyas Shema but not before the sun had reached a position well above the mountains.

Source 4

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ט' עמ' ב'-גמרא. מאי בין תכלת ללבן? אילימא בין גבבא דעמרא חורא לגבבא דעמרא דתכלתא - הא בליליא נמי מידע ידע! אלא: בין תכלת שבה ללבן שבה. תניא, רבי מאיר אומר: משיכיר בין זאב לכלב; רבי עקיבא אומר: בין חמור לערוד; ואחרים אומרים: משיראה את חברו רחוק ארבע אמות ויכירנו. אמר רב הונא: הלכה כאחרים. אמר אביי: לתפילין - כאחרים, לקריאת שמע - כותיקין, דאמר רבי יוחנן: ותיקין היו גומרין אותה עם הנץ החמה. תניא נמי הכי: ותיקין היו גומרין אותה עם הנץ החמה, כדי שיסמוך גאולה לתפלה ונמצא מתפלל ביום. אמר רבי זירא: מאי קראה - ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים.

Translation: What is the meaning of BETWEEN BLUE AND WHITE? Shall I say: between a lump of white wool and a lump of blue wool? This one may also distinguish in the night! It means rather between the blue threads in the lump and the white threads in it. It has been taught: R. Meir says: The morning Shema is read from the time that one can distinguish between a wolf and a dog; R. Akiba says: between types of donkeys. Others say: From the time that one can distinguish his friend at a distance of

תפלת שחרית-101 Tefila

four cubits. R. Huna says: The Halacha is as stated by the 'Others'. Abaye says: In regard to the Tefillin, the Halacha is as stated by the 'Others'; in regard to the recital of the Shema, as practised by the zealous. For R. Johanan said: The zealous used to finish the recital of the Shema with sunrise, in order to join the Ge'ullah (Bracha of redemption) with Shemona Esrei, and say Shemona Esrei in the daytime. R. Zera says: What text can be cited in support of this? They shall fear You with the sun, and so long as the moon throughout all generations.

Source 5

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לא' עמ' א'-תנו רבנן: אין עומדין להתפלל לא מתוך עצבות, ולא מתוך עצלות, ולא מתוך שחוק, ולא מתוך שיחה, ולא מתוך קלות ראש, ולא מתוך דברים בטלים אלא מתוך שמחה של מצוה.

Translation: Our Rabbis taught: One should not stand up to say Shemona Esrei while immersed in sorrow, or idleness, or laughter, or chatter, or frivolity, or idle talk, but only while still rejoicing in the performance of some religious act.

סמיכת גאולה לתפלה Part II-Defining

Source 6

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ד' עמ' ב'-אמר מר: קורא קריאת שמע ומתפלל. מסייע ליה לרבי יוחנן, דאמר רבי יוחנן: איזהו בן העולם הבא? זה הסומך גאולה לתפלה של ערבית.

Translation: Mar said: During Maariv, one should first recite Kriyat Shema and then recite Shmona Esrei. Mar's statement supports the position of Rebi Yochanon who said: who is worthy to enter the Next World? One who affirms his belief in redemption just before reciting Shmona Esrei of Maariv.

Source 7

תלמוד ירושלמי מסכת ברכות פרק א' דף ב' טור ד' /ה"א'-והא תני אין אומר דברים אחר אמת ויציב פתר לה באמת ויציב של שחרית דמר ר' זעירא בשם ר' אבא בר ירמיה שלש תכיפות הן; תכף לסמיכה שחיטה; תכף לנטילת ידים ברכה; תכף לגאולה תפילה. תכף לסמיכה שחיטה, וסמך ושחט. תכף לנטילת ידים ברכה, שאו ידיכם קדש וברכו את ה'. תכף לגאולה תפילה, יהיו לרצון אמרי פי, מה כתיב בתריה? יענך ה' ביום צרה. אמר רבי יוסי בי רבי בון כל מי שהוא תוכף סמיכה לשחיטה אין פסול נוגע באותו קרבן; וכל מי שהוא תוכף לנטילת ידים ברכה אין השטן מקטרג באותה סעודה; וכל מי שהוא תוכף גאולה לתפילה אין השטן מקטרג באותו היום.

Translation: He who stated that one should not speak after reciting Emes V'Yatziv was referring to the paragraph of Emes V'Yatziv that is recited in the morning. He was following the position of Mar Rav Zi'Aira in the name of Rav Abba son of Yirmiya: There are three instances in Halacha when acts have to follow each other. As soon after one puts one's hands on an animal that is to be sacrificed, he must slaughter the animal; as soon after one finishes washing one's hands, one must recite the Bracha of Netilas Yadayim and as soon as one finishes affirming one's belief in redemption, one must recite Shmona Esrei. We know that the source for the rule that as soon after a person puts his hand on an animal that is to be sacrificed, he must slaughter the animal emanates from the verse: (Va'Yikra 3) V'Somach V'Shochat. We know that as soon after one finishes washing one's hands, one must recite the Bracha of Netilas

תפלת שחרית-101 Tefila

Yadayim from the verse: Si'Oo Yidaichem Kodesh Oo'Varchu Es Hashem. We know that as soon as one finishes affirming one's belief in redemption, one must recite Shmona Esrei from the fact that Dovid Hamelech juxtaposed two verses: Yi'Hiyu Li'Ratzon Imrai Phi with the verse: Ya'Ancha Hashem B'Eis Tzara. R. Yossi of the House of R. Boon said: He who slaughters his sacrifice right after putting his hands upon it will not suffer that a defect occurs upon his sacrifice; He who recites a Bracha immediately after washing his hands will not have the Satan argue against him during that meal; He who recites Shmona Esrei immediately after affirming his belief in redemption will not have the Satan argue against him the whole day.

Source 8

שמות רבה (וילנא) פרשה כב' ד"ה וייראו העם את ה' – ולמה צריך להזכיר קריעת ים סוף באמת ויציב? לפי שכיון שקרע להם את הים האמינו בו שנאמר ויאמינו בה' ובמשה עבדו. ובזכות האמנה שהאמינו זכו לומר שירה ושרתה עליהם שכינה, שכן כתיב אחריו אז ישיר משה. לכך צריך אדם לסמוך גאולה לתפלה כשם שהם הסמיכו שירה אחר האמנה והקריעה, וכשם שהן טהרו לבם ואמרו שירה שכן כתיב וייראו העם את ה' ויאמינו ואח"כ אז ישיר כך צריך אדם לטהר לבו קודם שיתפלל.

Translation: Why is it necessary to refer to the Splitting of the Sea in the Bracha of Emes V'Yatziv? It was because of the splitting of the Sea that the Jews believed in G-d as the verse states: V'Yaaminu B'Hashem Oo'Bi'Moshe Avdo. It was in honor of their believing that they were deemed worthy of reciting the Shira and the Schechinah rested upon them. This is known because it is written afterwards: O'z Yashir Moshe. That is why it is necessary to affirm one's belief in redemption just before reciting Shmona Esrei. Just as the Jews who crossed the Sea recited their Song right after affirming their belief in G-d and after experiencing the Splitting of the Sea and just as they cleansed their hearts and recited the Song as the verse states: And the nation feared G-d and believed in G-d and then recited the Song so too we must cleanse our hearts just before reciting Shmona Esrei.

Source 9

ילקוט שמעוני תהילים רמז' תרעח' – וכל מי שאינו סומך גאולה לתפלה למה הדבר דומה לאוהבו של מלך שבא ודפק על פתחו של מלך. יצא המלך לידע מה עסקו. מצאו שהפליג. אף הוא הפליג. כך אדם מקרבו להקב"ה אליו ומרצהו בשבחות וקלוסין של יציאת מצרים והוא מתקרב אליו ובעודו קרוב אליו יש לתבוע צרכיו.

Translation: One who proceeds to recite Shmona Esrei after affirming his belief that G-d will bring redemption, what is he like? Like the close friend of a King who comes and knocks on the King's door. The King comes out to find out what the person wants and finds that the one who knocked fled. So the King flees as well. So too in Tefila. A man reaches the point when he feels close to G-d by recalling G-d's praises and memories of the Exodus from Egypt and brings G-d close to him. While G-d is close, a person should ask his needs from G-d.

Source 10

פירושי סידור התפילה לרוקח-קדושה של מוסף-עמוד תקעב-אני ה' אלקיכם- במדרש, אני ה' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלקים אני ה' אלקיכם; למה התחיל הפסוק אני ה' אלקיכם וסיים אני ה' אלקיכם? אלא אמר הקב"ה אני ה' אלקיכם

תפלת שחרית-101 Tefila

אשר כבר הוצאתי אתכם מכור הברזל, אני ה' אלקיכם אשר אעלה אתכם מכל הארצות
לארץ ישראל בגלות אדום, זהו להיות לכם לאלקים, אני ה' אלקיכם יהיה לעתיד כמו
במצרים, זהו כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, וכתוב בשמע מצרים יחילו בשמע
צור.

*Translation: The Midrash comments on the words: Ani Hashem Elokeichem Asher Hotzaiti Eschem
Mai'Eretz Mitzraim L'Hiyos Lechem L'Elokim Ani Hashem Elokeichem as follows: why does the
Torah repeat the phrase: Ani Hashem Elokeichem in this verse? It is sending us the following message:
G-d was saying: I am the one that took you out of the smelting furnace; I am also the G-d who will gather
you from all the nations and bring you to Israel to end the Exile that was begun by the Romans. That is
the meaning of the words: L'Hiyos Lechem L'Elokim; I am your G-d who will do for you what I did when
you were in Egypt. This is referred to in the verse: (Micah 7, 15) Like days when you left Egypt I will
show you wonders; and in the verse (Isaiah 23, 5) When the report comes to Egypt, so shall they tremble at
the report of Tyre.*

Source 11

לְעוֹלָם וָעֶד: בְּגָלִיל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים וְתָבִיא
גְּאֻלָּה לְבָנֵי בְנֵיהֶם כִּי מֵעוֹלָם אֲתָה גּוֹאֵל
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:

Source 12

הַרְרוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ עַל
דְּרָאֲשׁוֹתֶיךָ וְעַל דְּרָאֲרוֹנֶיךָ דְּבִרְטוּב
יְקָיִים אֲמַת וְאֲמוֹנָה דְּזִק וְתֵן וְלֹא
יַעֲבֹר. אֲמַת שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵדֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא
כִּלְכְּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ וְאַתָּה הוּא
לְמַעַן שִׂכְךָ מִדֶּר וּגְאֻלָּה בְּנֵי אֵת
אֲבוֹתֵינוּ יִחַת כְּעוֹלָם אַתָּה וְשִׁמְךָ
וְהַחֲזִיל לָנוּ יִקְרָא בְּאַהֲבָה וְאַעֲזִילֵנוּ
אֱלֹהִים עוֹד וְלֵהֲךָ: עֲשֵׂת אֲבוֹתֵינוּ

Source 13

שולחן ערוך אורח חיים סימן קיא' סעיף א' – צריך לסמוך גאולה לתפלה. ולא יפסיק ביניהם,
אפילו באמן אחר גאל ישראל ולא בשום פסוק, חוץ מה' שפתי תפתח (תהילים נא, יז). הגה:
ויש אומרים שמותר לענות אמן על גאל ישראל, וכן נוהגין (טור).

תפלת שחרית-101 Tefila

Translation: One should not interrupt between reciting the Bracha of Ga'Al Yisroel and Shmona Esrei even to answer Amen to the Bracha of Ga'Al Yisroel and not for any other reason except to recite the words: Adonai Sifasai Tiptach. Ramah: There are those who hold that it is permissible to answer Amen to the Bracha of Ga'Al Yisroel and that is our custom.

Source 14

ספר המנהגות (ר' אשר מלוניל) דף ד' עמוד א'—צריך לענות אמן בין ישתבח ליוצר אור בברכות דפסוקי דימרא דרבנן, דקריית שמע דאוריתא. וכן צריך לענות אמן בין גואל ישראל לתפלה של שמנה עשרה דתפלה דרבנן, כדין בין בונה ירושלים לברכת הטוב והמטיב. כך שמעתי בשם הרב ר' יוסף אבן פלג זצ"ל. והרב רבי' משה אבן מימון ז"ל אומר שאין לענות אמן בין גאולה לתפלה.

Translation: It is necessary to say Amen to one's own Bracha after reciting Yishtabach and before reciting the Bracha of Yotzair Ohr in order to distinguish between the need to recite Pseukei D'Zimra which is a Rabbinical requirement and Kriyat Shema which is a Biblical requirement. Likewise it is necessary to say Amen after one's own Bracha of Ga'Al Yisroel in order to distinguish between Kriyat Shema which is a Biblical requirement and Shmona Esrei which is a Rabbinical requirement. This practice is similar to the custom in Birchot Hamazon of reciting Amen to one's own Bracha after reciting the Bracha of Boneh Yerushalayim and before reciting the Bracha of Ha'Tov V'Ha'Maitiv. So I heard in the name of Rav Yosef Ibn Peles, tzt"l. But Rav Moshe Ibn Maimon held that one should not recite Amen between reciting the Bracha of Ga'Al Yisroel and Shmona Esrei.

Source 15

בית יוסף אורח חיים סימן קיא' אות א' ד"ה ויסמוך גאולה— אבל אמן אחר גאל ישראל לא הוי הפסק ומצוה לענותו וכו'. נתבאר בסימן ס"ו (סוד"ה וגומר) שפשט המנהג על פי זוהר שלא לענות אמן בין גאולה לתפלה.

Translation: We will explain in Siman 66 that the practice began not to recite Amen between the Bracha of Ga'Al Yisroel and Shmona Esrei based on a statement in the Zohar.

Source 16

שולחן ערוך אורח חיים סימן קיא' סעיף א'— הגה: ויש אומרים: הא דצריך לסמוך גאולה לתפלה, היינו דוקא בחול או ביום טוב, אבל בשבת אין צריך. פירוש: דטעמא דבעינן למסמך גאולה לתפלה, משום דכתיב יענך ה' ביום צרה (תהילים כ, א) וסמך ליה יהיו לרצון אמרי פי (תהילים יט, טו), ושבת לאו זמן צרה; ולענית דעתי, נראה דמה שאין כן ביום טוב הוא משום שהם ימי הדין כדתנן במשנה ב' פ"ק דר"ה: בפסח, על התבואה וכו'; וטוב להחמיר אם לא במקום שצריך לכך (טור).

Translation: Ramah: There are those who say that it is necessary to immediately recite Shmona Esrei after the Bracha of Ga'Al Yisroel only on a weekday or a Yom Tov but not on Shabbat. This is based on the following: The reason to recite Shmona Esrei immediately after the Bracha of Ga'Al Yisroel is based on the juxtaposition of two verses: Ya'Ancha Hashem B'Eis Tzara near the verse: Yi'Hiyu L'Ratzon Imrai Phi. Shabbat is not a day to worry about troubles. It further appears to me that the reason that Yom Tov is put into the same category as a weekday is that each Yom Tov is a day of judgment for something; On

תפלת שחרית-101 Tefila

Pesach, for grain etc. It is better to be strict and to recite Shmona Esrei without delay immediately after the Bracha of Ga'Al Yisroel even on Shabbat unless something out of the ordinary occurs.

Source 17

בית יוסף אורה חיים סימן קיא' אות א' ד"ה ויסמוך גאולה-ירושלמי תיכף לגאולה וכו'.
בפרק קמא דברכות (ה"א ו.): וכתוב בהגהות אשיר"י פרק קמא דברכות (סי' י) דבשבת אין
צריך לסמוך גאולה לתפילה הואיל דנפקא לן מיענך ה' ביום צרה דכתיב בתריה יהיו
לרצון אמרי פי ובשבת לאו יום צרה הוא על כרחך. ואין דבריו נראין דההוא קרא סמך
בעלמא, ובלאו ההוא קרא צריך לסמוך גאולה לתפילה. ועוד דתפילת שבת במקום תפילת
חול דענייה בעת צרה היא.

Translation: It is written in the glosses of the Ashri that on Shabbat one need not concern himself with the requirement to immediately recite Shmona Esrei after the Bracha of Ga'Al Yisroel since the source for the practice is the verse: Ya'Ancha Hashem B'Eis Tzara which comes near the verse: Yi'Hiyu L'Ratzon Imrai Phi and Shabbat is not a day to be thinking about one's troubles. This position by the Ashri does not appear to be correct because this verse is used only as a support and not as a source. Even without these verses there are other bases for the rule. Also one should remember that the Shmona Esrei of Shabbat is modelled after the Shmona Esrei of the weekday and on weekdays, the purpose of Shmona Esrei is to plead for help with one's needs.

Source 18

משנה ברורה סימן ע' ס"ק ב'-מק"ש - ופטורות גם כן מברכות ק"ש דיש להם ג"כ זמן קבוע
כדלעיל בסימן נ"ח ס"ו. אבל ברכת אמת ויציב דניתקן על ענין זכירת יציאת מצרים וכן
הברכות שלאחריה דערבית מחויבות לאמרם דמצות זכירת יציאת מצרים נוהגת ביום
ובלילה ואם כן ממילא צריכים לסמוך גאולה לתפלה דבתפלה חייבות כדלקמן סימן ק"ו
ס"ב. כן כתב המ"א ועיין בפמ"ג שכתב דלמאן דסובר זכירת יציאת מצרים בלילה הוא רק
מדרבנן ואסמכתא אקרא א"כ ממילא הוא מצות עשה שהזמן גרמא ופטורות מן התורה רק
מדרבנן חייבות.

Translation: Women are exempt from reciting the Brachot of Kriyat Shema because the Brachos have a set time to be recited. But the Bracha of Emes V'Yatziv, composed in order to fulfill the obligation of remembering the Exodus from Egypt and the two Brachos composed to be recited after Kriyat Shema in Maariv, must be recited by women because the requirement to remember the Exodus from Egypt is a requirement both in the day and at night. As a result women are obligated to immediately recite Shmona Esrei after reciting the Bracha of G'aAl Yisroel because women are obligated to fulfill the requirement to recite Shmona Esrei (Tefila). So wrote the Magen Avrohom. The Pri Migadim wrote that according to those who hold that remembering the Exodus from Egypt at night is only a Rabbinical decree and is hinted at by a verse, hold that the requirement to remember the Exodus from Egypt is a timebound rule. Women are therefore exempt from fulfilling it as a Biblical rule but are obligated to do so as a Rabbinical rule.

תפלת שחרית-101 Tefila

תפלת שחרית In גאל ישראל Of The Bracha Versions

Siddur R. Saadiya Gaon

ופודה ענוים ועונה לעמו בעת שועם אליו ברוך הוא וענו שירה ואמרו
כולם מי כמוך באילים יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא
מפי עוללים ויונקים שירה שמעת על שפת הים יחד כלם הורו והמליכו
ואמרו יי ימלך לעולם ועד ונאמר גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל
ברוך אתה יי גאל ישראל

Standard Sephardic

Nusach Romania

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על
שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו:
יהוה יי ימלך לעולם ועד: ונאמר גאלנו
יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך אתה
יהוה, גאל ישראל:

עושה פלא: שירה חדשה שבחו
גאולים לשמך על שפת הים יחד כלם
הודו והמליכו ענו ואמרו: יי ימלך
לעולם ועד: בגלל אבות רחוקות
בנים זהביא גאולה לפני פניהם
פי מעולם אתה גואל בכתוב גואלנו
יי צבאות קדוש ישראל ברוך
אתה יי גאל ישראל:

Nusach Ashkenaz 1500's

מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא:
שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד כלם
הודו והמליכו ואמרו:
יי ימלך לעולם ועד:
צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה בנואמך יהודה וישראל
ברוך אתה יי גאל ישראל:

Seder Avoids Yisroel-Ashkenaz 800's

יהוה יי ימלך לעולם ועד:
צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה בנואמך יהודה
וישראל (גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל) ברוך אתה
יי גאל ישראל: